Td029_10

Κι τη Μιγάλ’ Παρασκευή και τη Μιγαλοπέμπτη
φτιάνουν μιγαλολειτουργιές
κι τη Μιγάλ’ Παρασκευή και τη Μιγαλοπέμπτη
φτιάνουν μιγαλολειτουργιές
φτιάνουν μιγαλολειτουργιές ψυχές να ξαναγνώσουν
Σαββάτο μέρα το ταχύ
φτιάνουν μιγαλολειτουργιές ψυχές να ξαναγνώσουν
Σαββάτο μέρα το ταχύ
Σαββάτο μέρα το ταχύ Σάββατον όλη μέρα
την Κυριακή τ’ αποταχιά
Σαββάτο μέρα το ταχύ Σάββατον όλη μέρα
την Κυριακή τ’ αποταχιά
την Κυριακή τ’ αποταχιά την Κυριακή το τάχυ
ν αλλάζουν μάνις τα πιδιά τ’ς
την Κυριακή τ’ αποταχιά την Κυριακή το τάχυ
ν αλλάζουν μάνις τα πιδιά τ’ς
ν αλλάζουν μάνις τα πιδιά τ’ς κι πιθιρές τις νύφες
κι κίνησαν κι πάιναν
ν αλλάζουν μάνις τα πιδιά τ’ς κι πιθιρές τις νύφες
κι κίνησαν κι πάιναν
κι κίνησαν κι πάιναν κίνησαν να πααίνουν
κι παν σιμά κι παν κοντά
κι κίνησαν κι πάιναν κίνησαν να πααίνουν
κι παν σιμά κι παν κοντά
κι παν σιμά κι παν κοντά σιμά κι ως τη Μαρίτσα
κι στο καράβ’ ανέβιναν
κι παν σιμά κι παν κοντά σιμά κι ως τη Μαρίτσα
κι στο καράβ’ ανέβιναν
κι στο καράβ’ ανέβιναν πέρα για να πιράσουν
κι ασήμαντρος ασήμανι
κι στο καράβ’ ανέβιναν πέρα για να πιράσουν
κι ασήμαντρος ασήμανι
κι ασήμαντρος ασήμανι βαριά χτυπά η καμπάνα
ν’ ακούσουν όλα τα χωριά
κι ασήμαντρος ασήμανι βαριά χτυπά η καμπάνα
ν’ ακούσουν όλα τα χωριά
ν’ ακούσουν όλα τα χωριά κι όλα τα βιλιέτια
ν’ ακούσ’ κι ένα κάστρο καλό
ν’ ακούσουν όλα τα χωριά κι όλα τα βιλιέτια
ν’ ακούσ’ κι ένα κάστρο καλό

ν’ ακούσ’ κι ένα κάστρο καλό καλό και πινιμένο
παναϋρίτσι γένονταν
ν’ ακούσ’ κι ένα κάστρο καλό καλό και πινιμένο
παναϋρίτσι γένονταν
παναϋρίτσι γένονταν μιγάλο παναΰρι
μαζεύτ’καν κόσμος αμπολύς
παναϋρίτσι γένονταν μιγάλο παναΰρι
μαζεύτ’καν κόσμος αμπολύς
μαζεύτ’καν κόσμος αμπολύς κι ι τόπος ήρθι λίγος
παείν ’ν να σ’κώσουν το Χριστό
μαζεύτ’καν κόσμος αμπολύς κι ι τόπος ήρθι λίγος
παείν’ ν να σ’κώσουν το Χριστό
παείν’ν να σ’κώσουν το Χριστό να τονε λειτουργιάσουν
Χριστός βαριά δε σ’κώνιτι
παείν’ν να σ’κώσουν το Χριστό να τονε λειτουργιάσουν
Χριστός βαριά δε σ’κώνιτι
Χριστός βαριά δε σ’κώνιτι ’πό την πολλή τη λύπη
κανένας δεν απείκασι
Χριστός βαριά δε σ’κώνιτι ’πό την πολλή τη λύπη
κανένας δεν απείκασι
κανένας δεν απείκασι κάν’ας δεν ’πηλοήθ’κι
μόν’ γέροντας απείκασι
κανένας δεν απήκασι κάν’ας δεν ’πηλοήθ’κι
μόν’ γέροντας απείκασι.

Κι τη Μιγάλ’ Παρασκευή και τη Μιγαλοπέμπτη
φτιάνουν μιγαλολειτουργιές ψυχές να ξαναγνώσουν
Σαββάτο μέρα το ταχύ Σάββατον όλη μέρα
την Κυριακή τ’ αποταχιά την Κυριακή το τάχυ
ν αλλάζουν μάνις τα πιδιά τ’ς κι πιθιρές τις νύφες
κι κίνησαν κι πάιναν κίνησαν να παείνουν
κι παν σιμά κι παν κοντά σιμά κι ως τη Μαρίτσα
κι στο καράβ’ ανέβιναν πέρα για να πιράσουν
κι ασήμαντρος ασήμανι βαριά χτυπά η καμπάνα
ν’ ακούσουν όλα τα χωριά κι όλα τα βιλιέτια
ν’ ακούσ’ κι ένα κάστρο καλό καλό και πινιμένο
παναϋρίτσι γένονταν μιγάλο παναΰρι
μαζεύτ’καν κόσμος αμπολύς κι ι τόπος ήρθι λίγος
παείν’ν να σ’κώσουν το Χριστό να τονε λειτουργιάσουν
κανένας δεν απείκασι κάν’ας δεν ’πηλοήθ’κι
μόν’ γέροντας απείκασι.